

SOMMAIRE/INHOUD

* Mot du président / Woord van Voorzitter	1
* Transitie naar circulair plasticsysteem in EU kraakt en piept	2
* Les jeunes n'échouent pas dans le tri des déchets.	4
* Plastic flesjes en blikjes maken vijfde uit van afval in Brussels kanaal	6
* Les Assises des Déchets 2025 : Réinventer la Collecte Face aux Défis Européens	7
* Antwerpenaren die restafval aanbieden in container krijgen exemplaar met chip	8
* Le recyclage chimique	10
* Vlaming zamelt meer textielafval	11
* Le français Verkor inaugure son usine géante	12
* Wetenschappers ontwikkelen plastic dat vanzelf verdwijnt	13
* En Chine, une usine de dessalement hors du commun produit bien plus que de l'eau douce.	14
* Recordhoeveelheid elektrisch en elektronisch afval ingezameld in 2024	15
* Recyclage et upcycling sur les chantiers	16
* Meer controles op afval van handelaars in Brussel	18
* Batteries des voitures électriques	19
* Tienduizenden stortplaatsen niet opgewassen tegen klimaatcrisis	20
* Nederland pleit in Brussel voor steunpakket plastic recyclers	21
* Koning Filip bezoekt afvaldepot in Schaarbeek	22
* Natste jaar zorgt voor stijging van de hoeveelheid huishoudelijk	23
Agenda	

Mot du Président

Chers membres,

La fin d'année approche à grand pas. C'est l'occasion de regarder dans le rétroviseur pour prendre la mesure de ce que chacun d'entre-nous a accompli au cours de cette année. Si 2025 a été marquée dans beaucoup de secteurs par le spectre des droits de douane aux Etats-unis et de ses conséquences sur l'ensemble des marchés mondiaux, elle a aussi été le théâtre de la montée en puissance virtuelle sur les marchés financiers mais réelle dans son utilisation au quotidien dans nos vies et celle de vos entreprises de l'intelligence artificielle.

Plusieurs d'entre vous nous ont interpellés sur cette thématique et c'est donc assez naturellement qu'elle sera au centre de nos préoccupations de notre journée de printemps. D'ici là, nous allons activer nos réseaux pour essayer de vous informer au mieux sur les initiatives dans ce domaine qui pourraient vous intéresser. N'hésitez d'ailleurs pas à nous faire des suggestions d'intervenants ou d'exemples (d)éton(n)ants d'utilisation de ces nouveaux outils.

D'ici là, et parce qu'il n'y a pas que l'IA dans la vie, nous vous offrons l'occasion de parcourir notre newsletter qui comme à l'accoutumée aborde une série de sujets susceptibles de vous intéresser.

Bonne lecture et surtout profitez des jours prochains pour passer le cap de la nouvelle année de la façon qui vous ravira le plus. Bonne année et bonne santé à tous et toutes.

Woord van de Voorzitter

Beste leden,

Het einde van het jaar nadert snel. Het is een goed moment om terug te blikken en de balans op te maken van wat ieder van ons dit jaar heeft bereikt. Hoewel 2025 in veel sectoren werd gekenmerkt door de dreiging van Amerikaanse importheffingen en hun impact op de wereldmarkten, zagen we ook de opkomst van kunstmatige intelligentie (AI), een virtuele kracht op de financiële markten, maar een reële kracht in het dagelijks leven en in uw bedrijven.

Verschillende van u hebben dit onderwerp bij ons aangekaart, en het is dan ook niet meer dan logisch dat dit het thema van onze voorjaarsbijeenkomst zal zijn. In de tussentijd zullen we onze netwerken activeren om u op de hoogte te houden van initiatieven op dit gebied die u mogelijk interessant vindt. Aarzel niet om sprekers voor te stellen of opvallende voorbeelden te delen van hoe deze nieuwe tools worden gebruikt.

En omdat er meer in het leven is dan AI, nodigen we u uit om onze nieuwsbrief te bekijken, die zoals gebruikelijk een scala aan onderwerpen behandelt die u wellicht interessant vindt.

Veel leesplezier, en bovenal: geniet van de komende dagen en luid het nieuwe jaar in op de manier die u het meest vreugde brengt. Gelukkig nieuwjaar en een goede gezondheid voor iedereen!

Vincent Jumeau

Président – Voorzitter BESWA

Transitie naar circulair plasticsysteem in EU kraakt en piept

Een slinkend marktaandeel, een dalende omzet en een vastgelopen circulaire transitie. De Europese plasticindustrie staat aan de rand van de afgrond, waarschuwt Plastics Europe op de K-Fair, 's werelds grootste kunststoffenbeurs.

Nieuwe cijfers uit de vandaag door Plastics Europe gepubliceerde Plastics the Fast Facts 2025 bevestigen de snelle en voortdurende achteruitgang van het concurrentievermogen van de Europese plasticproductie. Ondanks een bescheiden stabilisering van de productievolumes in 2024 (+0,4 procent tot 54,6 Mton) na een recordkrimp in 2023 (-7,6 procent), nam het Europese aandeel in de wereldwijde productie verder af: van 22 procent in 2006 tot slechts 12 procent in 2024. De omzet van de sector is ook sterk gedaald; van 457 miljard euro in 2022 tot 398 miljard euro in 2024 (-13 procent). Het Nederlandse aandeel in de Europese productie daalt gestaag van 11,7 procent in 2022, 10,8 procent in 2023, naar 9,9 procent in 2024.

De achteruitgang van Europa staat in schril contrast met de industriële groei in andere regio's. De wereldwijde productie van plastic steeg vorig jaar met 4,1 procent en sinds 2018 met 16,3 procent. Azië produceert nu 57,2 procent van alle kunststoffen ter wereld, waarvan China alleen al 34,5 procent voor zijn rekening neemt. Dat is drie keer meer dan de hele EU.

“De Europese plasticindustrie staat op een keerpunt”, stelt Plastics Europe-voorzitter Benny Mermans naar aanleiding van de cijfers gepresenteerd op de K-Fair in Düsseldorf. “Terwijl innovatie en investeringen op andere continenten versnellen, zien we een dalende omzet en neergaande productie in Europa. Onze regio heeft dringend politieke steun en kaders nodig om investeringen nieuw leven in te blazen en te zorgen voor veerkrachtige en concurrerende toeleveringsketens. Europa moet nu handelen. Snel en doortastend optreden is essentieel om de toekomst van regionale plasticproductie veilig te stellen en de strategische sectoren te beschermen die van de Europese plasticindustrie afhankelijk zijn.”

Eerste circulaire plasticsysteem

Volgens Plastics Europe lopen plasticproducenten in Europa aan tegen onevenredig hoge energiekosten, klimaat gerelateerde belastingen en hoge grondstofprijzen die het concurrentievermogen van de industrie uithollen en die de verkoop en sluiting van activa versnelt.

“De Europese plasticindustrie staat aan de rand van de afgrond nu het concurrentievermogen instort”, waarschuwt Plastics Europe-directeur Virginia Janssens. “De alarmbellen zouden moeten rinkelen in de Europese Commissie en in de hoofdsteden van de EU. Onze politieke leiders moeten beslissen of Europa het eerste circulaire plasticsysteem ter wereld wil ontwikkelen of wil decarboniseren door verdere de-industrialisatie. De Clean Industrial Deal kan niet snel genoeg worden geïmplementeerd.”

Plastics Europe roept op tot dringende EU- en nationale beleidsmaatregelen. Deze moeten de energiekosten crisis aanpakken, handhaving van EU-wetgeving aan de grenzen versterken en investeringen in circulaire plasticproductie in Europa bevorderen. De EU moet een sterke markt vraag naar circulair plastic stimuleren door ambitieuze doelen voor gerecycled plastic in producten en door andere stimuleringsmaatregelen. Daarnaast zal het oprichten van een waarnemingscentrum voor het realtime volgen van de handelsstromen in chemische stoffen en plastics moeten helpen om een meer gelijk speelveld te waarborgen en de EU-industrie en -ambtenaren in staat te stellen om snel te reageren met handelsbeschermende maatregelen.

SIDCON

KÄRCHER
makes a difference

Productie circulair plastic stagneert

Uit de gepresenteerde cijfers blijkt dat Europa's vroegere leiderschap op het gebied van circulair plastic inmiddels overvleugeld is door China en de rest van Azië. Hoewel circulaire plastics goed zijn voor 15,4 procent van de EU-productie in 2024, is er sinds 2018 sprake van een scherpe daling van 18,9 procent van de fossiel gebaseerde productie, waardoor een aanzienlijke uitbreiding van de circulaire productie uitbleef.

In 2024 bleef de totale productie van circulair plastic in de EU gelijk op 8,4 Mton. Mechanische recycling steeg met slechts +2,7 procent tot 7,7 Mton, terwijl chemische recycling in volume gelijk bleef op 0,11 Mton. Biobased geproduceerd plastic daalde zelfs met 25 procent tot 0,6 Mton, vooral doordat het niet kan concurreren met de gesubsidieerde inzet voor biobrandstoffen.

De productie van circulaire plastics wereldwijd steeg daarentegen; tot 43,9 Mton in 2024, waarmee voor het eerst de drempel van 10 procent van de totale wereldwijde productie is overschreden. China alleen al produceerde 13,4 Mton circulaire plastics in 2024, bijna het dubbele van Europa's volume.

Volgens Janssens stokt de circulaire transitie en decarbonisering van de Europese industrie bij gebrek aan duidelijke beleidsondersteuning. "Alle beschikbare recyclingtechnologieën en tijdige, effectieve maatregelen die de markt hiervoor ondersteunen zijn essentieel voor het creëren van de noodzakelijke schaalgrootte voor een concurrerend Europa. Onze Plastic Transitie routekaart laat zien hoe een net-zero en circulair systeem met plastic kan worden bereikt. Maar alleen een competitieve plasticindustrie in het hier en nu is in staat adequaat in te spelen op marktimpulsen en investeringen vrij te maken voor de broodnodige circulaire economie van morgen."

Bron : [Afvalonline](#)

Les jeunes n'échouent pas dans le tri des déchets.

Les jeunes n'échouent pas dans le tri des déchets. C'est notre système qui échoue (Pascale Hendrickx-octobre 2025 in business AM)

Les jeunes sont-ils trop paresseux pour trier les déchets ? Il suffit de jeter un coup d'œil dans un réfectoire scolaire moyen pour s'en convaincre. Mais les apparences peuvent être trompeuses. Le problème ne réside pas dans leur mentalité, mais dans l'enchevêtrement de notre système. Des règles contradictoires. Des codes de couleur qui prêtent à confusion. Des matériaux que personne ne reconnaît. Même l'étudiant le plus motivé doit deviner. Et il ne s'agit pas d'un problème de mentalité, mais d'un échec pur et simple du système.

Le stéréotype de la commodité

Nous aimons attribuer les problèmes aux jeunes. Le stéréotype persiste : on les dit paresseux, rivés sur leur smartphone et peu soucieux de l'environnement. C'est faux. La génération Z peut en effet faire le tri. Mais seulement si le système est clair. Et en Belgique, il ne l'est souvent pas. Chaque commune ou intercommunalité a ses propres règles. Par exemple : ce qui est autorisé dans le sac bleu PMD (ou PMC) à Gand devient tout à coup un déchet résiduel à Bruxelles. Confusion garantie. Et ce n'est pas seulement un problème belge, toute l'Europe est confrontée à ce problème.

Nous nous fions trop aux couleurs. Cela semble logique : donnez une couleur à chaque flux de déchets et les gens s'y retrouvent automatiquement. Mais les couleurs ne sont pas universelles. Dans une commune, le bleu correspond aux PMD (ou PMC), ailleurs au papier. Les erreurs sont donc inévitables. Les études montrent que les pictogrammes sont beaucoup plus efficaces. Une icône représentant une bouteille en plastique ou une pomme peut être comprise par tout le monde, que vous soyez d'Anvers, d'Athènes ou d'Arlon. Dans certains festivals et écoles où de telles aides visuelles sont utilisées, vous constatez immédiatement de meilleurs résultats. Là où il n'y en a pas, la qualité du tri des déchets baisse drastiquement.

La connaissance des matériaux fait défaut

Une deuxième pierre d'achoppement est notre connaissance limitée des matériaux. Qui sait que le papier brillant contient souvent une couche de plastique ? Ou que le plastique prétendument biodégradable se retrouve généralement dans les déchets résiduels, et non dans le PMD ou la poubelle organique ? Pourtant, on reproche souvent aux jeunes de « ne pas faire les choses correctement », alors que même les générations plus âgées savent rarement ce qu'il faut mettre à tel ou tel endroit. Le problème ne vient pas d'eux, mais d'un système qui maintient les gens dans l'ignorance. Les écoles n'accordent guère d'attention aux principes de base des déchets et du recyclage, alors que c'est là que l'on peut faire la différence. Quelques leçons sur la reconnaissance des matériaux seraient plus efficaces que la plupart des campagnes de sensibilisation.

Récompenser le travail, pas le punir

Les jeunes, comme les adultes, réagissent mieux aux incitations positives. Pensez à la nouvelle consigne sur les bouteilles en plastique et les canettes : vous voyez soudain beaucoup moins de déchets. Ou encore aux réductions accordées pour la remise d'un vieux téléphone portable. Ce sont des récompenses qui orientent réellement les comportements. Menacer d'amendes ou pointer du doigt est contre-productif. Cela rend l'action chargée au lieu d'être évidente. C'est pourquoi les projets pratiques sont si précieux. Dans les « laboratoires de déchets » (installations temporaires dans les écoles ou les entreprises), les jeunes apprennent à reconnaître et à trier les déchets de manière ludique. Ce qui semble d'abord sale ou compliqué devient en quelques minutes un jeu presque compétitif. Résultat : de meilleurs résultats de tri et moins de résistance.

La génération Z grandit dans une société soucieuse du climat

Les études montrent que les jeunes sont au moins aussi motivés que les générations plus âgées. Ils grandissent dans une société où le climat et l'environnement sont constamment présents. Dans les festivals, les écoles et les campus où le tri des déchets est bien organisé, les jeunes trient avec autant de soin que les autres. La différence n'est pas dans leur mentalité, mais dans la manière dont nous les accompagnons. La génération Z apprend visuellement, rapidement et numériquement. Ils sont habitués à des icônes claires, à des instructions courtes et à un retour d'information immédiat. Donnez-leur cela et le tri deviendra aussi naturel que l'envoi d'un message via WhatsApp ou TikTok.

Il est temps de changer de cap

La solution ne réside pas dans des campagnes pleines de discours pédants, mais dans un système enfin clair et cohérent. Cela signifie : des pictogrammes au lieu de codes couleurs confus, des règles uniformes dans toute la Belgique (et de préférence dans toute l'Europe), et une éducation dans laquelle les enfants apprennent dès leur plus jeune âge comment les matériaux sont assemblés. Ce n'est qu'à cette condition que le tri des déchets ne deviendra pas un choix difficile, mais un réflexe naturel. Car le problème ne vient pas d'une génération, mais de la politique. Et nous pouvons changer cela.

Pascale Hendrickx, Managing Director de Milgro Belgium

Source : Business AM

Plastic flesjes en blikjes maken vijfde uit van afval in Brussels kanaal

Spullen van de huismerken van Colruyt zijn het vaakst terug te vinden in het Brusselse kanaal. Dat blijkt uit onderzoek van de milieuorganisatie City to Ocean naar meer dan negenduizend opgeviste afvalitems. Cristaline (Alma) en The Coca-Cola Company vervulde de top drie. Het is al het vierde jaar op rij dat die drie merken het meest opduiken in het opgeviste zwerfvuil.

City to Ocean onderzoekt al zes jaar het opgeviste afval uit het kanaal. Volgens de organisatie neemt de vervuiling door verpakkingsmateriaal “dramatische proporties” aan.

Uit de analyse van de items blijkt dat de Colruyt-huismerken Everyday (123 stuks), Carapils (109 stuks) en Boni (37 stuks) het vaakst uit het water worden gehaald. Van waterproducent Alma zijn het vooral de merken Cristaline (230 stuks), Louise (18 stuks) en Saint-Amand (2 stuks). Ook afval van The Coca-Cola Company, zoals Coca-Cola (92 stuks), Fanta (28 stuks) en Chaudfontaine (12 stuks), vervuilden het kanaal drastisch. PepsiCo staat op de vierde plaats.

Plastic flesjes en blikjes

Plastic flesjes (732 stuks) en blikjes (467 stuks) blijken het vaakst het kanaal te vervuilen. Als ook onderdelen zoals etiketten, dopjes en plastic verpakkingen worden meegeteld, dan maken flesjes zelfs 20 procent van al het afval in het kanaal uit.

“Uit de audit blijkt dat The Coca-Cola Company en PepsiCo, twee van ’s werelds grootste consumentengoederenbedrijven, in de top vier staan”, schrijft City to Ocean in een persbericht. “Beide bedrijven duiken wereldwijd regelmatig op in *brand-audits* (analyses van zwerfvuil waarbij gekeken wordt welke merken het vaakst in het afval opduiken, red.) als grote bijdragers aan plasticvervuiling. Ook zijn ze belangrijke afnemers van plastic uit de fossiele brandstofindustrie. De resultaten tonen duidelijk dat hoe meer plastic een bedrijf op de markt brengt, hoe meer er uiteindelijk in het milieu belandt.”

Oorzaken

Volgens City to Ocean houden supermarkten het probleem mee in stand, door onder andere bijna alle producten te verkopen in verpakkingen voor eenmalig gebruik, dubbele verpakkingen te gebruiken en weinig droge voeding in bulk aan te bieden. Ook zouden ze klanten te weinig aanmoedigen om eigen verpakkingen te gebruiken en nog te vaak voorverpakt fruit verkopen. “Nochtans geven drie op de vier Belgen aan zo weinig mogelijk verpakte producten te willen kopen en laat recent onderzoek zien dat statiegeld en hergebruik de plasticvervuiling binnen vijftien jaar aanzienlijk kunnen terugdringen”, aldus City to Ocean. Balies waar klanten zelfgekozen hoeveelheden zouden kunnen kopen of statiegeld voor plastic flessen en blikjes invoeren zouden volgens de organisatie het probleem mee kunnen oplossen.

Wettelijke verplichting

"De Supermarket Audit van Break Free From Plastic (een wereldwijde beweging die zich inzet voor een toekomst zonder plasticvervuiling, red.) laat bovendien zien dat supermarkten wereldwijd pas werk maken van die problemen wanneer zij daartoe wettelijk worden verplicht. Vrijwillige initiatieven blijken vrijwel onbestaand”, klinkt het. Ook producenten zouden volgens de organisatie moeten overschakelen op herbruikbare verpakkingen en hun gebruik van plastic drastisch verminderen.

City to Ocean ziet de toekomst somber in. Volgens de organisatie zal de jaarlijkse plasticproductie tegen 2040 verdubbelen en tegen 2050 zelfs verdrievoudigen, als er niets gedaan wordt om het probleem aan banden te leggen.

Bron : BRUZZ

Les Assises des Déchets 2025 : Réinventer la Collecte Face aux Défis Européens

L'Union des Villes et Communes de Wallonie (UVCW), par l'intermédiaire de la COPIDEC, a organisé les **Assises des Déchets 2025** en novembre, un événement clé qui a rassemblé les professionnels et les autorités publiques. Le thème central, "**Réinventer la collecte des déchets : Innovations et Perspectives Européennes**", a mis en lumière la nécessité d'adapter nos méthodes aux objectifs de recyclage toujours plus ambitieux.

Les Tendances de Collecte en Débat

Ces Assises ont été l'occasion de partager des retours d'expériences de plusieurs villes européennes et belges sur les nouvelles stratégies de collecte, avec un accent mis sur :

- **L'harmonisation du tri** : L'importance de la simplification des consignes pour les citoyens et les professionnels afin d'améliorer la performance.
- **La collecte multimodale** : L'exploration de solutions combinant la collecte en porte-à-porte, les points d'apport volontaire (PAV), et les systèmes intelligents (comme évoqué dans notre article précédent).
- **La performance économique** : Les discussions ont porté sur l'équilibre entre la qualité du tri (nécessaire à un bon recyclage) et le coût-vérité de la collecte, un enjeu constant pour les intercommunales.

Le Rôle des Professionnels

Pour les entreprises privées de collecte et de traitement, ces assises confirment la direction à suivre : investir dans la logistique intelligente et garantir la qualité des flux pour que les objectifs de recyclage fixés par l'Europe soient atteints. L'innovation dans les systèmes de collecte est perçue comme un levier essentiel pour maintenir l'efficacité face à une production de déchets croissante.

Un des facteurs de réussite les plus importants dont chaque orateur a fait mention est évidemment la communication entre ceux qui veulent mettre en place de nouveaux types de collectes et les habitants ou les petits commerces directement impactés par ces changements.

Source : UVCW - Union des Villes et Communes de Wallonie, article du 18 septembre 2025 annonçant les Assises des déchets du 5 novembre 2025.

Antwerpenaren die restafval aanbieden in container krijgen exemplaar met chip**"Enkel nog betalen voor wat je écht weggooit"**

De stad Antwerpen voert volgend jaar het diftar-systeem in voor de ophaling van restafval in containers. Inwoners die een afvalcontainer gebruiken kunnen die vanaf 1 maart 2026 inruilen voor een exemplaar met een chip. Die weegt het restafval en registreert elke lediging. "Wie minder restafval heeft, betaalt ook minder", zegt schepen van Afval Ken Casier (N-VA). Op dit moment gebruikt zo'n 3,5 procent van de Antwerpenaren een afvalcontainer. De huisvuilzakken en sorteerstraatjes blijven bestaan.

[Afvalophaling met diftar is de voorbije jaren in steeds meer Vlaamse gemeenten](#) een uitgangspunt of alternatief geworden, en nu kiest ook de stad Antwerpen voor het eerst voor de invoering ervan.

De huidige containers met afvalsticker zullen verdwijnen en de Stad Antwerpen schakelt vanaf 1 juli 2026 over op huurcontainers met chip en een gedifferentieerd tarief. Wie minder afval produceert, betaalt bijgevolg minder in dat nieuwe systeem.

De stad Antwerpen volgt daarmee de nieuwe regelgeving van OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij). Die verplicht om restafval van ondernemingen en huishoudens apart te wegen. Zo kan de stad de verwerkingskosten eerlijk doorrekenen en tegelijkertijd iedereen aanmoedigen om minder afval te produceren.

Hoe werkt gewogen diftar?

Diftar staat voor 'gedifferentieerd tarief'. Voor het niet-recycleerbaar restafval betaal je meer dan voor het recycleerbare pmd of gft. Bij gewogen diftar wordt het afval ook nog eens per kilogram aangerekend. Een gezin heeft dan meestal een afvalcontainer. Bij elke leging wordt die gewogen en via een chip wordt het gewicht gelinkt aan het juiste huishouden. Een gelijkaardig systeem bestaat voor ondergrondse inzamelputten in steden.

De nieuwe afvalcontainers zijn volgens het stadsbestuur niet duurder dan afvalzakken. "Integendeel, wie slim sorteert en volle containers aanbiedt, komt voordeliger uit dan het huidige systeem met stickers of zakken."

In 2026 betaalt de stad zelf de huur van de afvalcontainers. Vanaf 2027 betalen gebruikers een kleine maandelijkse huur, variërend van zo'n 40 cent tot 2 euro per container, afhankelijk van het formaat.

Bewuster omgaan met afval

"Met de invoering van deze nieuwe gechipte containers zorgen we voor een eerlijker systeem", zegt schepen voor Stadsreiniging en Afval Ken Casier (N-VA). "Wie minder restafval heeft, betaalt ook minder. Zo stimuleren we bewoners en ondernemingen om bewuster om te gaan met afval, en zetten we samen stappen richting een duurzamere en schonere stad."

Inwoners betalen enkel nog voor wat ze écht weggooien

Schepen voor Stadsreiniging en Afval Ken Casier (N-VA)

Tot nu toe konden bewoners en ondernemingen buiten een sorteerstraat-zone kiezen of ze hun afval aanbieden in de juiste afvalzakken of in een eigen container. Wie een container gebruikte, moest een afvalsticker voor restafval en PMD aankopen.

Eind dit jaar is zo'n sticker nog een allerlaatste keer te koop, deze zal geldig zijn tot en met 30 juni 2026.

Invoering vanaf 1 juli 2026

Vanaf 1 juli 2026 mogen eigen containers voor restafval, PMD en papier en karton niet meer gebruikt worden voor afvalophaling. Wie na die datum afval in containers wil aanbieden, moet overstappen op een huurcontainer met chip. Ook Antwerpenaren die nu nog huisvuilzakken gebruiken, kunnen overstappen op de gechipte containers.

Voor gft verandert voorlopig niets: de stad Antwerpen blijft de huidige groene containers gewoon ophalen. In 2027 gaan ook de gft-containers mee in het nieuwe systeem. Gft blijft gratis.

Variabele kostprijs

Vanaf 1 juli is de kostprijs van afval variabel. Voor restafval betaalt de Antwerpenaar een verwerkingskost per kilogram en een vaste kost voor elke keer dat een container leeggemaakt wordt. Voor PMD moet enkel een ledigingskost betaald worden. Papier en karton blijven gratis.

Vanaf 2027 ook ondernemingen

Vanaf 2027 zijn alle ondernemingen die hun afval door de stad laten ophalen – ook bijberoepen, eenmanszaken en verenigingen – verplicht om hun restafval in containers aan te bieden. Afvalophaling via een privébedrijf blijft mogelijk voor alle ondernemingen en is de enige optie voor bedrijven die in de haven of op een bedrijventerrein gevestigd zijn.

Bron : VRT

Recyclage chimique : Carbios prévend son PET recyclé à deux acteurs de la boisson

Le 14 novembre dernier, les membres de la BESWA ont eu l'occasion de faire la visite de l'entreprise, spécialisée dans le recyclage mécanique du PET alimentaire, FILAO.

Quelques jours plus tard, la société Carbios a annoncé avoir signé deux nouveaux engagements commerciaux pluriannuels avec « *des acteurs majeurs de la boisson* », pour la fourniture de polytéréphtalate d'éthylène (PET) recyclé chimiquement. Ces deux nouveaux engagements commerciaux « *marquent l'entrée de Carbios dans un nouveau secteur stratégique, celui des boissons* », explique l'entreprise, qui ne précise pas le nom des cocontractants. Traditionnellement, le secteur des boissons est censé se tourner vers le PET recyclé mécaniquement qui répond jusqu'à maintenant à ses attentes.

Surtout, ces deux contrats permettent de porter les préventes à « *environ 50 % de la capacité maximale de production* » de la future usine de Longlaville au Nord-Est de la France (Meurthe-et-Moselle). Le projet, qui avait été mis en pause, sera relancé une fois les financements sécurisés. Et, en l'occurrence, la prévente du PET recyclé est essentielle : « *les négociations se poursuivent avec d'autres partenaires en vue d'atteindre une précommercialisation de 70 % de la capacité maximale du site de Longlaville, seuil constituant l'une des conditions pour l'obtention des financements complémentaires non dilutifs permettant la reprise de la construction de l'usine de Longlaville* », explique Carbios.

Le projet de Longlaville a déjà bénéficié d'une aide de la région Grand Est de 12,5 millions d'euros (M€), ce qui porte à 42,5 M€ le montant total des aides publiques déjà accordées.

Espérons que ce nouveau projet, s'il voit le jour prochainement, permettra une augmentation significative du recyclage du PET, sans faire de l'ombre aux acteurs déjà existants comme FILAO.

Source : Actu-environnement – Philippe Collet

Vlaming zamelt meer textielafval in en tweedehandsverkoop textiel groeit met 32% .

Maar ‘fast fashion’ zet druk op circulaire ambities Vlaanderen zamelt steeds meer textielafval selectief in. Nieuwe cijfers van OVAM tonen een constante groei: van gemiddeld 6,22 kg/inwoner in 2022 naar 6,86 kg in 2024. Ook de verkoop van tweedehandskleding in kringloopwinkels zit stevig in de lift, met een stijging van 32 % in één jaar tijd. Toch blijft de kwaliteit van het ingezamelde textiel een zorgenkind met risico’s voor de circulaire ambities van Vlaanderen wat betreft hergebruik en recyclage. Het onderstreept de nood aan meer kwaliteit en verantwoordelijkheid in de textielketen, van ontwerp tot inzameling. Aan de vooravond van de eindejaarsperiode wanneer de verkoop van kleding traditioneel piekt, roept OVAM iedereen op tot meer bewuste textielconsumptie en werkt de organisatie samen met de betrokken partners aan het zogenaamde UPV, de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid. Selectieve inzameling van textiel in de lift De Vlaming sorteert steeds beter. Dat blijkt uit de nieuwe cijfers van OVAM, die aantonen dat de selectieve inzameling van textielafval jaar na jaar blijft stijgen. Waar in 2022 gemiddeld 6,22 kilogram per inwoner werd ingezameld, ging dat cijfer in 2023 omhoog naar 6,57 kilogram, en in 2024 zelfs naar 6,86 kilogram per inwoner. Die groei toont dat de inspanningen rond sensibilisering en bewustmaking effect hebben. Steeds meer mensen brengen hun versleten of ongebruikte textiel naar inzamelpunten, recyclageparken of kringloopwinkels. Dat is goed nieuws, want elk stuk textiel dat opnieuw gebruikt of gerecycleerd wordt, bespaart grondstoffen, energie en CO₂-uitstoot. Kringloopsector groeit maar ook uitdagingen Ook de kringloopsector speelt daarin een belangrijke rol. In 2024 verkocht die sector maar liefst 4792 ton tweedehands textiel – een stijging van 32 procent ten opzichte van 2023. Het bewijst dat hergebruik steeds meer ingeburgerd raakt bij de Vlaming en dat tweedehandskleding definitief uit het verdomhoekje is. Vlaams minister van Omgeving Jo Brouns: “De Vlaming kiest steeds vaker voor tweedehands en dat is geen verrassing: kleding van kwaliteit blijft waardevol, fast fashion niet. Het ene kan je doorverkopen, het andere eindigt na enkele wasbeurten in de afvalberg. Dat moet anders. We rekenen op Europese maatregelen tegen de stroom laagwaardig textiel aan dumpingprijzen, en bouwen tegelijk aan een UPV Textiel die inzet op hergebruik en recyclage dichtbij huis. Zo maken we de textielketen weer toekomstbestendig.” Toch blijft er ook nog werk aan de winkel. Ondanks de positieve trend belandt nog altijd een aanzienlijk deel van het textiel bij het restafval. Een analyse uit 2021 toonde dat de gemiddelde Vlaming jaarlijks nog 5,21 kilogram textiel weggooit in de restafvalzak. Een gemiste kans. Textielafval onder druk Meer inzameling betekent echter niet automatisch beter hergebruik of recyclage. Experts waarschuwen dat de toename van ‘fast fashion’, nu ook via fysieke winkels van internationale webshops, de gemiddelde kwaliteit van ingezameld textiel doet dalen. “We zien dat de kwantiteit toeneemt, maar de kwaliteit afneemt,” zegt Werner Annaert, administrateur-generaal van OVAM. “Door goedkope, snel geproduceerde kleding is het moeilijker om ingezameld textiel opnieuw te gebruiken of te recycleren. Hierdoor eindigt een deel van het ingezamelde textiel alsnog als laagwaardige fractie of zelfs als restafval.” Deze trend zet druk op het circulaire systeem: sorteercentra zien hun kosten stijgen doordat ze meer moeite moeten doen om bruikbare stukken te selecteren en ongeschikt materiaal af te voeren. Bovendien dreigt het maatschappelijk draagvlak voor textielinzameling te verzwakken als ingezamelde kleding niet maximaal wordt hergebruikt of gerecycleerd. Naar gedeelde verantwoordelijkheid OVAM benadrukt dat een structurele oplossing voor de uitdagingen in de textielketen enkel mogelijk is als producenten, consumenten en beleidsmakers samen verantwoordelijkheid nemen. Dat betekent dat consumenten zich bewust moeten zijn van de impact van hun aankoopgedrag, maar ook dat producenten gestimuleerd worden om duurzamere, recycleerbare en kwalitatief betere kleding op de markt te brengen. De invoering van een Vlaamse Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid (UPV) voor textiel is daarin een sleutel. Via deze UPV zullen producenten zowel financieel als inhoudelijk bijdragen aan inzameling, hergebruik en recyclage van hun producten. Belangrijker nog: ze zullen gestimuleerd worden om duurzaam te ontwerpen - met langere levensduur, herstelbaarheid en recycleerbare materialen. “De toekomst van textiel begint bij het ontwerp,” besluit Annaert. “Met de UPV verleggen we de focus van het einde van de keten naar het begin. Maar échte verandering vraagt om samenwerking: producenten die kiezen voor duurzame en recycleerbare kleding, beleidsmakers die het juiste kader scheppen, én consumenten die bewust kiezen voor kwaliteit boven kwantiteit. Aan de vooravond van de eindejaarsperiode, wanneer de verkoop van kleding traditioneel piekt, roep ik samen met OVAM iedereen dan ook op om te kiezen voor meer bewuste textielconsumptie.”

Bron : OVAM

Le français Verkor inaugure son usine géante de batteries pour les voitures électriques.

(V. Cimino – Automobile propre – décembre 2025)

C'est fait ! Verkor vient officiellement d'inaugurer sa toute première gigafactory de batteries à Dunkerque. La production n'a pas encore démarré, mais cette étape marque tout de même un moment fort pour la région des Hauts-de-France. Pour certains, cette usine est le symbole de la réindustrialisation de la France.

Verkor vise 50 GWh d'ici 2030

Début décembre a eu lieu l'inauguration de la gigafactory de Verkor à Bourbourg, près de Dunkerque. Une étape importante pour l'entreprise qui s'inscrit dans un moment charnière pour l'industrie française. Cette usine symbolise l'effort engagé depuis plusieurs années par l'État pour développer une filière des batteries. Un domaine considéré comme stratégique par l'ensemble du Vieux continent.

Même si la production de cellules n'a pas encore officiellement débuté, l'ouverture du site marque une étape institutionnelle et politique que le gouvernement français présente déjà comme une promesse de souveraineté industrielle. L'entreprise doit monter en puissance progressivement. Verkor vise d'abord une capacité de 16 GWh par an, en grande partie destinée à Renault et Alpine avant d'atteindre 50 GWh d'ici 2030.

À terme, l'usine pourrait employer 1 200 personnes et générer près de 3.000 emplois indirects.

La construction du site est le résultat d'un montage financier particulièrement large, qui associe investisseurs privés, banques internationales et institutions publiques. Depuis 2020, plus de 3 milliards d'euros ont été mobilisés pour permettre à Verkor de développer son écosystème industriel, de Grenoble à Dunkerque. Parmi les soutiens figurent des fonds, plusieurs grandes banques européennes et l'État français dans le cadre du plan « France 2030 ».

La collaboration avec Renault occupe une place centrale dans ce projet. Le constructeur figure parmi les partenaires stratégiques de Verkor. Le soutien de la marque au losange, à travers une participation financière et un engagement sur les futurs volumes, a contribué à sécuriser la trajectoire industrielle du jeune acteur grenoblois. Cette coopération s'inscrit dans la volonté du secteur automobile français de réduire sa dépendance aux importations et d'intégrer des solutions produites localement. Les premières batteries destinées à Renault doivent être livrées à partir de 2026, et cette perspective a largement pesé dans la décision d'implanter une gigafactory de grande capacité dans les Hauts-de-France.

Le projet s'appuie aussi sur une complémentarité entre deux sites. D'un côté, le Verkor Innovation Centre de Grenoble, où sont développées les technologies de batterie et testés les procédés. De l'autre, l'usine de Bourbourg dans la « Battery Valley », chargée de l'industrialisation à grande échelle. Autre particularité soulignée lors de l'inauguration : le degré de digitalisation de l'usine. L'infrastructure numérique développée par Verkor doit assurer une traçabilité complète des matériaux et optimiser les procédés de fabrication, un enjeu déterminant pour la qualité et la performance industrielle du site.

La montée en cadence de la gigafactory des Hauts-de-France reste toutefois conditionnée à la mise en route d'un processus industriel particulièrement complexe. Car fabriquer des cellules lithium-ion ne relève pas de la simple production en série. Cette industrie exige une précision extrême où le moindre défaut conduit au rebut. Les entreprises européennes ayant tenté l'aventure en ont fait l'expérience comme le suédois Northvolt dont les cellules devenues trop coûteuses à maintenir sur le marché l'ont conduit à la faillite.

Source : Automobile

Wetenschappers ontwikkelen plastic dat vanzelf verdwijnt

‘Levensduur instelbaar van dagen tot jaren’

Wetenschappers hebben een innovatieve methode ontwikkeld om plastic te maken dat zichzelf kan afbreken. Deze doorbraak, geïnspireerd door natuurlijke polymeren, zou een oplossing kunnen bieden voor het wereldwijde probleem van plastic afval.

Een team onder leiding van chemicus Yuwei Gu van Rutgers University in New Jersey in de Verenigde Staten publiceerde zijn bevindingen in het gerenommeerde tijdschrift *Nature Chemistry*. Het idee voor dit onderzoek ontstond tijdens een wandeling van Gu in Bear Mountain State Park in New York. Geschokt door de hoeveelheid plastic afval in de natuur, vroeg hij zich af waarom synthetische polymeren niet afbreken zoals hun natuurlijke tegenhangers.

Als kralen aan een snoer

Om de betekenis van deze ontdekking te begrijpen, is het belangrijk om eerst te weten wat polymeren zijn. Polymeren zijn lange ketens van herhaalde moleculaire eenheden, vergelijkbaar met kralen aan een snoer. Ze vormen de basis van zowel natuurlijke materialen als synthetische producten.

Natuurlijke polymeren komen veelvuldig voor in levende organismen. “In de biologie zien we polymeren in DNA, eiwitten en cellulose”, legt Gu uit. Synthetische polymeren, beter bekend als plastics, worden door mensen gemaakt en gebruikt in talloze producten, van verpakkingen tot auto-onderdelen.

Het grote verschil tussen natuurlijke en synthetische polymeren is hun vermogen om af te breken. Terwijl natuurlijke polymeren relatief snel uiteenvallen, blijven synthetische polymeren vaak honderden jaren intact, wat leidt tot ernstige milieuproblemen.

Natuur nagebootst

De onderzoekers kopieerden een principe uit de natuur door kleine ‘hulpgroepjes’ naast de hoofdketen van het polymeer te plaatsen. Deze groepen zijn zo gepositioneerd dat ze de bindingen in de keten later kunnen helpen breken op een gecontroleerde manier, waardoor het plastic duizenden keren sneller afbreekt dan normaal.

Het meest opmerkelijke aan deze nieuwe techniek is dat de levensduur van het plastic instelbaar is. Gu: “We ontdekten dat de ruimtelijke rangschikking van deze groepjes bepaalt hoe snel het polymeer afbreekt. Door hun oriëntatie en positie te sturen kunnen we hetzelfde materiaal zo ontwerpen dat het afbreekt in dagen, maanden of zelfs jaren.”

Deze flexibiliteit maakt het mogelijk om de levensduur van plastic producten af te stemmen op hun beoogde gebruik. Verpakkingen voor eenmalig gebruik kunnen snel afbreken, terwijl duurzame producten langer meegaan.

Meer dan alleen afval

De potentiële toepassingen van deze technologie reiken verder dan alleen het verminderen van plastic afval. Gu ziet mogelijkheden voor medicijnencapsules met getimedede afgifte en zelfwissende coatings. “Dit onderzoek opent niet alleen de deur naar milieuvriendelijker plastic, maar verbreedt ook de toolbox voor het ontwerpen van slimme, responsieve op polymeren gebaseerde materialen op vele gebieden”, zegt hij.

Hoewel de resultaten veelbelovend zijn, is er nog werk aan de winkel voordat deze technologie op grote schaal kan worden toegepast. Het team onderzoekt momenteel de veiligheid van de afbraakproducten. De eerste laboratoriumtests wijzen al uit dat de vloeistof die bij de afbraak ontstaat, niet giftig lijkt te zijn. Bovendien bekijken de wetenschappers de mogelijkheid om de methode toe te passen op bestaande plastics en te integreren in huidige productieprocessen. Gu blijft optimistisch: “Onze strategie biedt een praktische, op chemie gebaseerde manier om deze materialen opnieuw te ontwerpen, zodat ze tijdens het gebruik nog steeds goed presteren, maar daarna op natuurlijke wijze afbreken.”

Bron : De Morgen

En Chine, une usine de dessalement hors du commun produit bien plus que de l'eau douce.

Tandis qu'à l'échelle mondiale, le développement du dessalement (eau de mer et eau saumâtre) connaît une croissance très importante, il est en revanche considéré, en France, comme la "solution de dernier recours" en cas d'insuffisance de ressources en eau douce.

Car si le dessalement permet d'obtenir une eau "de meilleure qualité", la technologie qui domine actuellement – celle de l'osmose inverse – reste néanmoins confrontée à "deux défis environnementaux majeurs" à savoir : la consommation énergétique et les émissions de gaz à effet de serre associés, ainsi que la gestion des rejets toxiques, appelés "saumures".

Ce sont justement ces deux défis que des ingénieurs chinois seraient parvenus à surmonter, en tirant profit du contexte fortement industrialisé de la province chinoise du Shandong.

De l'hydrogène vert pour faire rouler les bus

Selon les informations rapportées par la presse chinoise, l'usine de dessalement de Rizhao fonctionne en récupérant la chaleur des usines voisines (acier et pétrochimie). Ces dernières recueillent ensuite la saumure dont elles exploitent la teneur élevée en minéraux, évitant ainsi le rejet de ces substances toxiques dans l'environnement.

Outre de l'eau douce, l'installation produit également de l'énergie sous forme d'hydrogène. Ainsi, pour 800 tonnes d'eau de mer traitées annuellement, le système produit 450 m³ d'eau douce ainsi que 192 000 m³ d'hydrogène vert.

Pour Qin Jiangguang, ingénieur principal au laboratoire de recherche marine de Laoshan à Qingdao (Dazhong), cela ouvre une nouvelle voie pour "extraire de l'énergie de la mer".

La presse chinoise souligne le coût exceptionnellement bas de l'eau produite à Rizhao : 2 yuans par m³, soit 24 centimes d'euro. À titre de comparaison, c'est environ 40 centimes d'euro en Arabie saoudite et aux Émirats arabes unis, deux pays dotés d'une forte capacité de dessalement, et près de deux euros dans la plus grande usine de dessalement des États-Unis.

Source : N. Michaels – Géo

Recordhoeveelheid elektrisch en elektronisch afval ingezameld in 2024

In 2024 werd in België een recordhoeveelheid van 181.452 ton afgedankte elektrische en elektronische apparaten (AEEA) ingezameld. Dat is een stijging van 10 % ten opzichte van 2023. Deze opmerkelijke prestatie is het resultaat van een nauwe en efficiënte samenwerking tussen OVAM, BeWeee en Recupel.

Vlaams minister van Omgeving **Jo Brouns**: “Deze cijfers tonen aan dat een samenwerking tussen overheid en producenten loont. Dankzij de producentenverantwoordelijkheid geven we een boost aan gescheiden inzameling en recyclage. Bij elektrisch en elektronisch afval, dat boordevol kritieke grondstoffen zit, is dit is niet enkel een goede zaak voor ons milieu en onze veiligheid, maar ook voor onze strategische autonomie.”

BeWeee—voluit Belgian Waste Electrical and Electronic Equipment—is een digitaal rapporteringsplatform dat in 2017 werd opgericht. Het doel? Een betere monitoring en transparantie in de inzameling en verwerking van AEEA. Via BeWeee kunnen inzamelaars, verwerkers en producenten op een gestandaardiseerde manier rapporteren over hoeveelheden en stromen van AEEA. Dit maakt het mogelijk om beleidsmatig te sturen, fraude tegen te gaan en de Europese inzameldoelstellingen beter te halen.

Ook de toezichthouders en stroomopvolgers van **OVAM** spelen een belangrijke rol in het behalen van deze resultaten. Door **gerichte opvolging, controle en sensibilisering** werd het aantal rechtstreekse rapporteringen via BeWeee opgetrokken tot 45.515 ton—bijna zeven keer meer dan in 2017. In Vlaanderen alleen al kenden we door deze intense samenwerking in 2024 een stijging van 23%.

Bron : Ovam

Recyclage et upcycling sur les chantiers : donner une seconde vie aux matériaux

En Belgique, plus de 90% des déchets de construction et de démolition trouvent aujourd'hui une seconde vie, principalement transformés en granulats pour la voirie ou les fondations. Mais derrière ces chiffres impressionnants, un autre enjeu émerge : le réemploi direct, ou l'upcycling. Réutiliser une poutre, une porte ou un évier plutôt que de les réduire en gravats reste marginal, mais connaît un essor notable. La série "Les Nouveaux Bâisseurs" est allée à la rencontre de ceux qui transforment les rebuts en ressources.

L'upcycling, nouvelle tendance du design

L'upcycling consiste à donner une **nouvelle fonction à des matériaux déjà existants**, que ce soit pour le bâtiment, le mobilier ou la décoration. Dans le secteur de la construction, cela peut transformer une porte, une poutre ou des plateaux de gymnastique en mobilier ou en élément de décoration. Selon la Fédération des entreprises belges, **22 à 23%** des matériaux utilisés dans le secteur en 2024 étaient **circulaires**, incluant **recyclage, réemploi et upcycling**. Mais dans le détail, moins de 5% des matériaux sont réellement réutilisés ou transformés de façon créative.

À Bruxelles, Charlotte Beer, designer chez *Design With Sense*, illustre cette évolution.

Pour cette coopérative, les rebuts deviennent matière première : une paillasse de laboratoire se mue en plan de travail, un plateau de gymnastique en comptoir de cuisine. Celle-ci garantit une fabrication de mobilier stylé avec plus de 80% de matériaux de récupération, produits dans leur atelier bruxellois selon une chaîne **100% locale**. " Ce sont des matériaux qui ont déjà vécu, et c'est justement ce qui les rend intéressants. Il faut apprendre à les comprendre et à les travailler différemment ", explique Charlotte. Lors de notre passage l'équipe s'attelle à construire une cuisine 100% upcyclée, entièrement conçue à partir de matériaux récupérés. Pour Charlotte, l'upcycling est une approche de **design responsable**.

Pendant longtemps, le neuf était synonyme de qualité. Aujourd'hui, le vrai luxe, c'est de construire avec ce qu'on a déjà.

Si les initiatives se multiplient dans les ateliers d'économie sociale, les chantiers participatifs ou la création textile, elles **restent minoritaires face aux 90% de déchets** valorisés en Belgique, majoritairement transformés en granulats. " L'upcycling, c'est une esthétique du réemploi, mais aussi une manière de repenser la chaîne de valeur ", résume Charlotte. Le secteur passe progressivement d'une logique de consommation à une logique de transformation.

Recycler les déchets de chantier, un cercle vertueux ?

À une autre échelle, Nicolas Eugène, responsable d'exploitation chez **Recynam** (groupe Tradecowall), agit sur la **gestion des déchets inertes**. Chaque jour, des tonnes de bracaillons, béton et asphalte, etc. arrivent sur son site pour être **concassés, triés et transformés** en nouveaux granulats.

Les gens amènent des déchets qu'on recycle, on en fait des produits, et ces produits retournent sur les chantiers. La boucle est bouclée

Malgré l'intérêt pour le recyclage, les freins persistent, et Nicolas s'en aperçoit : "Dans le privé, les entreprises ont pris le pli. Le vrai obstacle vient des marchés publics, où les contraintes techniques et administratives limitent encore l'utilisation des matériaux recyclés."

Un autre aspect qui change, c'est la **perception du recyclage** : " Avant, on vendait des déchets. Aujourd'hui, on vend des produits ". Le recyclage et le réemploi ne relèvent plus du bricolage ou du militantisme, mais d'une **filière économique organisée**, avec une qualité et une traçabilité accrues. Des plateformes comme *Rotor*

Deconstruction, BatiTerre ou les *Bourses aux matériaux provinciales* redonnent de la valeur au " déjà-là " et **réinjectent ces éléments** dans le circuit professionnel.

Si la Belgique affiche des taux de recyclage parmi les plus élevés d'Europe, le **réemploi direct** reste encore **minoritaire**. La plupart des matériaux connaissent un "downcycling" plutôt qu'un véritable upcycling. Mais la tendance évolue, l'accent se déplace vers la prévention, la réutilisation et la revalorisation intelligente. Pour Charlotte, "L'upcycling, ce n'est pas faire du neuf avec du vieux. C'est redonner du sens à ce qu'on fabrique, à ce qu'on garde et à ce qu'on transmet."

Derrière ces gestes, c'est tout un secteur qui réinvente sa manière de construire, en voyant désormais les déchets non plus comme une fin, mais comme une **nouvelle ressource**. La Belgique poursuit dans le même temps ses efforts pour renforcer le tri, encourager le réemploi et stimuler l'innovation dans le recyclage des matériaux, portée par des dispositifs tels que le Plan de Gestion des Ressources et Déchets (PGRD).

Bron : RTBF / Barbara Pronier

Meer controles op afval van handelaars in Brussel

"70 procent houdt zich niet aan de regels"

Net Brussel en de stad Brussel gaan het afval van handelaars beter controleren. Uit een enquête blijkt dat de meerderheid zich niet aan de regels houdt, waardoor er vaak veel vuilniszakken staan in de winkelstraten. De stad start nu met sensibiliseringsacties en controles.

Handelaars in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn verplicht om een afvalcontract af te sluiten, bijvoorbeeld met Net Brussel. Dat betekent dat ze hun afval in aparte, duurdere vuilniszakken moeten verzamelen en laten ophalen. "Zo vermijden we dat de winkelstraten volstaan met vuilniszakken", zegt Andreas De Kerpel, persattaché van de stad Brussel. "Horecazaken zorgen bijvoorbeeld voor veel afval, het is dan ook normaal dat zij hun steentje bijdragen voor de verwerking daarvan."

Maar in een onderzoek gaf 70 procent van de handelaars toe dat ze helemaal geen afvalcontract hebben. "Ze deponeren hun afval in de gewone witte of blauwe zak en zetten die dan op straat voor de ophaling", aldus De Kerpel. "Daarnaast zijn er handelaars die bijvoorbeeld een beperkt contract afsluiten, omdat dat goedkoper is. Het grootste deel van hun afval deponeren ze dan toch in de goedkope restafvalzakken."

De stad Brussel, Net Brussel en Leefmilieu Brussel gaan daarom hun inspanningen opvoeren. Ze lanceren een reeks sensibiliseringsacties, maar gaan ook controles uitvoeren. "Maandag hebben controleurs van Net Brussel 2.000 vuilniszakken in winkelstraten opgehaald en geanalyseerd. Ze stelden vast dat meer dan 470 zakken afval bevatten van handelaars, bijvoorbeeld van horecazaken." De stad gaat nu op zoek naar de verantwoordelijken, zij mogen een boete verwachten.

De stad Brussel is de eerste gemeente die de samenwerking aangaat. Net Brussel gaat het model ook aanbieden aan andere gemeenten.

Bron : VRT

Batteries des voitures électriques : Le secteur européen de la batterie lutte pour sa survie**V. Cimino (novembre 2025)**

Le secteur européen des batteries pour véhicules électriques, bien qu'ayant attiré des investissements massifs au cours des dernières années, est aujourd'hui confronté à une double difficulté. D'un côté, il y a des projets ambitieux mais fragiles. De l'autre, un marché de la demande moins dynamique que prévu. Les capacités installées ou annoncées de production de cellules pourraient atteindre jusqu'à 1,5 TWh d'ici 2030, mais seule une partie d'entre elles seront vraisemblablement exploitées.

Les coûts élevés de l'énergie, de la main-d'œuvre et des matières premières en Europe pèsent lourdement sur la compétitivité des usines face aux acteurs chinois ou sud-coréens. La faillite de Northvolt, présentée comme le fleuron de la batterie « *made in Europe* », illustre bien cette fragilité et ce sans compter le retard technologique. ACC (*Automotive Cells Company*), co-entreprise entre Stellantis (45 %), Mercedes (30 %) et TotalEnergies (25 %), peine par exemple à lancer pleinement sa production comme en témoigne la mise en suspens de 2 de ces projets en Italie et en Allemagne.

Favoriser des matières premières locales ?

Face à ce constat, l'industrie européenne intensifie son lobbying pour instaurer des règles plus strictes sur un « *contenu local* » des batteries. Dans une lettre publiée le 13 novembre 2025, une large coalition d'entreprises (Verkor, ACC, Orano, Vulcan Energy...) demande à la Commission européenne d'intégrer ces exigences dans la future législation, notamment dans deux lois différentes : celle sur l'accélérateur industriel (*Industrial Acceleration Act*) et celle sur les matières premières critiques (*Critical Raw Materials Act*).

Concrètement, les industriels souhaitent que la fabrication des cellules, modules, packs et systèmes de gestion des batteries ait lieu dans l'Union européenne ou au moins dans l'Espace économique européen. Les matières premières brutes pourraient provenir de partenaires jugés « *fiables* ». L'idée est de renforcer l'autonomie stratégique de l'Europe en sécurisant sa chaîne d'approvisionnement, tout en préservant les emplois industriels et en réduisant la dépendance du Vieux continent vis-à-vis de la Chine.

Ils demandent que le dispositif soit accompagné d'aides publiques et d'un accélérateur industriel destiné à soutenir les investissements locaux. Objectif : produire plus de batteries en Europe, avec des composants européens, pour atteindre une indépendance industrielle face aux géants asiatiques. Dans leur lettre, les entreprises demandent également que les matériaux recyclés provenant d'usines européennes soient pleinement reconnus comme « *contenu local* », afin d'encourager la circularité.

Il faut une offre en adéquation avec la demande

Reste que ce volontarisme industriel ne peut ignorer la réalité du marché. En imposant des exigences trop strictes, l'Europe risque d'alourdir les coûts de production et de rendre ses batteries moins compétitives face à celles venues d'Asie. Les constructeurs automobiles craignent que ces nouvelles règles ne freinent l'adoption du véhicule électrique. Certaines usines de batteries tournent d'ailleurs au ralenti. Pour les acteurs du secteur, il est donc urgent de réajuster les ambitions industrielles à la demande réelle. Mais si les acteurs européens ont raison de vouloir défendre la souveraineté industrielle du Vieux continent, cette bataille ne pourra être gagnée qu'en trouvant un équilibre entre protection du marché, compétitivité et réalité économique.

Source : RTBF

Tienduizenden stortplaatsen niet opgewassen tegen klimaatcrisis, drinkwater in gevaar

Tienduizenden oude vuilstortplaatsen door heel Europa liggen in overstromingsgebieden waarbij een groot risico bestaat dat giftige stoffen naar rivieren en grondwater lekken. Naarmate het waterpeil stijgt als gevolg van de klimaatcrisis en daarmee gepaard extreme neerslag, neemt het risico op ernstige vervuiling toe. Dat blijkt uit verslag van [The Guardian](#).

The Guardian bracht samen met Watershed Investigations en Investigate Europe meer dan [61.000 stortplaatsen](#) in kaart gebracht door. 28 procent daarvan bevindt zich in overstromingsgevoelige gebieden. Rekenmodellen tonen aan dat het werkelijke aantal risicovolle locaties kan oplopen tot 140.000. Het probleem wordt nog eens verergerd doordat de EU geen centraal register bijhoudt en lidstaten gefragmenteerde en vaak ontoegankelijke gegevens hebben. Ongeveer 90 procent van de geschatte in totaal 500.000 Europese stortplaatsen dateert van vóór de vervuilingsregels van 1999, wat betekent dat ze geen beschermende voorzieningen hebben tegen lekkage.

Door de klimaatcrisis neemt het risico toe dat gevaarlijke chemicaliën zoals PFAS en zware metalen vrijkomen in het milieu. Bijna 10.000 stortplaatsen bevinden zich in drinkwaterzones in Nederland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Spanje, Duitsland en Italië. Meer dan de helft van de in kaart gebrachte locaties ligt in gebieden waar het grondwater niet voldoet aan chemische kwaliteitsnormen.

Dat laatste geldt zeker voor Nederland. Vorige week werd bekend dat [96 procent van het Nederlandse grondwater al vervuild is](#) met giftige stoffen als PFAS, ook wel *forever chemicals* genoemd omdat ze vrijwel niet meer uit het milieu te krijgen zijn. Dubbeldemissionair landbouwminister Femke Wiersma (BBB) blijft evengoed een strengere aanpak van het lozen van deze stoffen, waarvan zeker de helft afkomstig is uit de intensieve landbouw, voor zich uit schuiven.

Bron : BNN Vara

Nederland pleit in Brussel voor steunpakket plastic recyclers

Vandaag heeft (Nederlands) staatssecretaris Thierry Aartsen (OV en Milieu), samen met een aantal andere lidstaten, een duidelijke oproep gedaan richting Milieu Eurocommissaris Jessika Roswall: het is tijd dat de Europese Commissie nú in actie komt om de Europese plastic recycling industrie te ondersteunen.

Zijn boodschap: Europa moet, óók op de korte termijn, doen wat nodig is, want onze bedrijven staan nu onder druk. Als we geen actie ondernemen, zullen er meer bedrijven gaan omvallen.

Waarom dit nodig is

- De Commissie heeft Circular Economy Act aangekondigd, een nieuwe circulaire economie-wet. Deze komt volgend jaar uit en zal naar verwachting soelaas bieden voor de plastic recyclers. Maar deze route neemt tijd in beslag.
- Nederlandse en Europese ondernemers moeten nu al concurreren met goedkoop nieuw plastic dat dankzij lage olieprijsen de markt overspoelt.
- Dat is niet alleen oneerlijk, het ondermijnt onze circulaire economie en zet juist de innovatieve, schone industrie die in de toekomst heeft geïnvesteerd op achterstand, zij moeten concurreren met spotgoedkoop plastic van buiten de EU.
- Nederland kiest ervoor om onze eigen industrie te beschermen: liever nieuw plastic maken van oude petflessen hier, dan van aardolie of dubieus plastic importeren van buiten Europa.

Wat Nederland van Brussel wil

- Meer verplicht inzet van gerecycled plastic en bio-plastic voor alle producten die in de EU worden verkocht. Vraag- en marktcreatie voor innovatie schone bedrijven in Nederland en Europa. En snelle invoering van bestaande afspraken voor o.a. verpakkingen en wegwerpplastic. Zorg voor voorspelbare regels zodat ondernemers durven investeren. Denk aan duidelijke regels over wat, als het gaat om plastic, afval is en wat een grondstof. En aan rekenregels voor chemische recycling: bijvoorbeeld hoe mag een plastic verpakking die chemisch gerecycled wordt, meetellen als gerecycled plastic in een nieuwe verpakking? Daar zijn heldere, eenduidige regels voor nodig.
- Een gelijk speelveld: wie plastic naar Europa wil brengen, moet aan dezelfde voorwaarden voldoen als Europese bedrijven. Geen dumping van goedkoop nieuw plastic op onze markt.
- Brede steun voor circulariteit: de vraag naar gerecycled plastic moet omhoog en ook in andere wetgeving en financieringsinstrumenten moet rekening worden gehouden met circulaire ondernemers, zoals de mogelijkheid om ook plasticrecyclaat fiscaal te kunnen stimuleren.

Staatssecretaris Thierry Aartsen (OV en Milieu): “Spoed is geboden. Daar dringen we op aan in Brussel. Wij moeten onze eigen ondernemers en industrie beschermen. We hebben hier een schat aan grondstoffen die we kunnen hergebruiken en die willen we niet verloren laten gaan. De aankondiging van de Circular Economy Act voor volgend jaar is enorm belangrijk, maar Brussel moet nu in actie komen en ook kijken wat op korte termijn al mogelijk is, want onze bedrijven hebben nu steun nodig. Dit gaat niet alleen over een schone toekomst, maar ook over onze strategische autonomie: liever nieuw plastic maken van gerecycled plastic hier, dan afhankelijk zijn van aardolie of dubieus plastic uit andere landen. Want de toekomst van Nederland is een schone én sterke economie, gebouwd op onze eigen innovatieve industrie.”

Het statement is verstuurd mede namens België, Frankrijk, Luxemburg, Spanje en Oostenrijk.

Bron : Afvalonline

Koning Filip bezoekt afvaldepot in Schaarbeek

Koning Filip bezoekt afvaldepot in Schaarbeek en spreekt met burgerverenigingen over netheid in Brussel

Koning Filip heeft een bezoek gebracht aan het gemeentelijke afvaldepot in de Ernest Renanlaan in Schaarbeek. Hij kreeg daarbij ook van enkele afvalophalers een rondleiding rondom het Josaphatpark en zat de koning ook samen met verschillende verenigingen die zich bekommeren om de netheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De rondleiding doorheen de wijk rondom het Josaphatpark ging van start omstreeks 11.00 uur. Twee Schaarbeekse vuilnisophalers en netheidsmedewerkers namen de vorst mee op sleeptouw in de gemeente. Ze gaven koning Filip meer uitleg over sluikestort en het afvalprobleem in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Op de rondleiding doorheen de wijk, heeft koning Filip onder meer kennisgemaakt met de Brusselse sluikestort en het groeiende gebruik van lachgas in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, te herkennen aan de talloze lege lachgasflessen die slingeren in de openbare ruimte.

Burgerverenigingen

Vervolgens schoof de vorst nog aan tafel met verschillende vertegenwoordigers van Brusselse verenigingen die zich inzetten om de stad properder en veiliger te maken. Daaronder bijvoorbeeld het gekende collectief Brussel (Pou)Belle, een burgervereniging die de Brusselse sluikestort bestrijdt, alsook de koepelorganisatie van wijkverenigingen 'De Veertig Comités'. Ook het wijkcomité 'Voltaire-Eenens-Metsys' schoof mee aan tafel tijdens het onderhoud met zijne majesteit.

Gedurende het gesprek heeft de koning nogmaals het belang benadrukt van netheid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ook luisterde hij intensief en geïnteresseerd naar de verschillende partners die actief zijn op het terrein in Brussel.

Openbare netheid is voor heel wat mensen in Brussel geen prioriteit, maar overleven wel

Eric Vandezande, vertegenwoordiger 'De Veertig Comités'

Volgens Eric Vandezande, vertegenwoordiger van 'De Veertig Comités' is het netheidsprobleem in Brussel vooral een gevolg van de bestuurlijke complexiteit waarmee het Brussels Gewest te kampen heeft. "Er is dringend een vereenvoudiging van het bestuur nodig. Te veel instanties zijn bezig met netheid, de verantwoordelijkheden zijn niet altijd duidelijk. Daarenboven laten sommige actoren ook na om hun deel van de verantwoordelijkheid te erkennen. Het is voor iedereen duidelijk dat de gewestwegen minder goed worden onderhouden dan de gemeentewegen", stelt Vandezande nog.

Ook is Vandezande van oordeel dat de Brusselaar doorgaans wel andere zaken aan het hoofd heeft dan de openbare netheid. "Voor heel wat mensen die in Brussel leven is openbare netheid geen prioriteit, maar wel het overleven. (..) Onze samenleving telt ook 100.000 mensen zonder papieren, (..) voor wie het overleven voor velen ook de eerste prioriteit is en netheid bijzaak. Een koude samenleving die mensen uitsluit, leidt niet alleen tot meer drugsriminaliteit, maar ook tot vuile straten", concludeert Vandezande.

Ook het burgercollectief Brussel (Pou)Belle was present tijdens de ontmoeting. "De koning heeft heel duidelijk laten weten dat hij zich zorgen maakt", zegt Jonathan De Jonck, mede-oprichter van het burgercollectief Brussel (Pou)belle, aan BRUZZ. "Hij is niet alleen het staatshoofd, hij woont ook in Brussel en wordt net als iedereen geconfronteerd met vuilnis op straat. De koning beschouwt netheid als een basisvoorwaarde voor een respectvolle maatschappij en dat kunnen wij alleen maar toejuichen."

Bron : VRT

Natste jaar zorgt voor stijging van de hoeveelheid huishoudelijk afval in 2024

Meer afval door natte weersomstandigheden

2024 was volgens het KMI het natste jaar sinds de start van de metingen. Het effect daarvan laat zich voelen in onze afvalcijfers. Natte weersomstandigheden zorgen voor meer blad- en plantengroei en dus ook meer groenafval en gft-afval: 55.000 ton meer dan in 2023 om precies te zijn. Andere stijgers waren houtafval, pmd, AEEA ...

De hoeveelheid restafval bleef stabiel met 125 kg per persoon. Het restafval is het huisvuil, grofvuil en straat- en veegvuil dat naar de verbrandingsoven gaat. De Vlaamse overheid wil die hoeveelheid beperken tot 100 kg per inwoner in 2030 om zoveel mogelijk materialen te kunnen recupereren en recyclen. De daling van de voorbije jaren werd dus niet verder gezet. Dit vergt de volgende jaren extra inspanningen, in de eerste plaats van de steden en gemeenten die hun restafvaldoelstellingen nog niet halen. De winstmogelijkheden op korte en middellange termijn liggen o.a. bij de algemene gft-inzameling (67 gemeenten kregen nog uitstel tot uiterlijk 1/1/2026 om te starten met gft-inzameling), extra sensibilisering op de pmd-sorteerboodschap, invoering van gewichtsdiftar, correcte tarifiering en strengere acceptatievoorwaarden op recyclageparken. Vlaams minister van Omgeving Jo Brouns: "Veel gemeenten zitten volop in een overgangsfase. De invoering van gewichtsdiftar en de aparte inzameling van gft hebben tijd nodig, maar ze zijn essentieel om minder huishoudelijk afval te produceren. De hogere en gelijke verbrandingsheffing voor alle afvalstoffen versterkt dat beleid. Ze moedigt aan tot beter sorteren en meer recyclen, en zorgt ervoor dat wie meer vervuult ook meer bijdraagt."

Meer selectieve inzameling en recordcijfers voor recyclage :

De selectief ingezamelde fractie nam sterk toe in 2024 (zoals gezegd hoofdzakelijk door de natte weersomstandigheden). Het aandeel van de selectief ingezamelde fracties bedroeg 71% van het totaal. Na aftrek van de fracties die niet selectief ingezameld worden voor recyclage maar met het oog op een milieuveilige verwerking (1,3%, bijv. kga, asbest, ...) en na aftrek van de verliesstromen in het recyclage- en composteringsproces (4,8%) komen we uit op een recyclagegraad van 64,9%. Dat is een record! In 2023 bedroeg de recyclagegraad nog 63%, in 2022 was dat 61%.

Bron : OVAM

AGENDA 2026

Editeur responsable /
Verantwoordelijke uitgever :

Vincent Jumeau

BESWA vzw – asbl
Avenue Kersbeek 215
1190 Bruxelles
Kersbeeklaan 215
1190 Brussel

Vind ons terug op

www.beswa.org

Retrouvez-nous sur

www.beswa.org

Om met ons contact op te
nemen : info@beswa.org

Pour nous contacter :

info@beswa.be

EVENT	DATE	PLACE
International Electronics recycling congress	21-23/1/2026	Valencia - Spain
IFAT	26-28/1/2026	Riyadh – Saoedi Arabië
Recycling Tecniek	18-19/3/2026	Dortmund
Packaging Waste & sustainability Forum	24-26/3/2026	Brussel
IARC	25-27/3/2026	Hambrug
IFAT	4-7/5/2026	München

A tous nos membres / Aan al onze leden :
BESWA NEWSLETTER est à votre service – staat tot uw dienst

Articles de fond

Nous vous rappelons que nous sommes intéressés par tout article d'intérêt général ayant trait au domaine de la propreté publique (balayage, nettoyage, service d'épandage...), de la collecte, du traitement ou de l'élimination des déchets. La longueur de ce texte peut varier de deux à six pages dactylographiées, sauf si l'intérêt du sujet justifie un dépassement de la limite supérieure. Des photos et schémas explicatifs sont évidemment souhaités.

Rubriekartikels

Wij herinneren er u nogmaals aan dat wij zéér geïnteresseerd zijn in alle artikels van algemeen belang met betrekking tot de openbare reiniging (vegen, reiniging, winterdienst...), de inzameling, verwijdering of verwerking van het afval. De lengte van deze teksten kan variëren van 2 tot 6 bladzijden, behalve indien het belang van het onderwerp een verlenging rechtvaardigt. Foto's en toelichtende schema's zijn natuurlijk wenselijk!

[Inscription](#) – [Inschrijving](#)